

Fényképalbum

Interjúalany neve:	Adorjáni Albert
A fénykép címe:	Édesapám
A fénykép készítésének helye:	Kolozsvár
A fénykép készítésének éve:	1942
A képen:	Adorjáni István

Édesapám így él az emlékezetemben. Nem volt szigorú ember, kedveskedve szólította meg minden gyermekét: drága fiam, drága leányom... Székelyboóson született, nyolcan voltak testvérek: három fiú és öt leány. Vásárhelyre írták be iskolába, mert jó feje volt gyermekként, s amikor leérettségizett, azt mondták: „Na, fiam, most mire gondolsz, hova készülsz, mert neked lehet továbbtanulni”. Azt mondotta édesapám: „Én bizony Magyarországra szeretnék jutni, és a kadétiskolába beiratkozni”. Erre a derék székely asszony, nagyanyám, hatalmas pofot adott neki: „Adok én neked katonaságot!” Így lett édesapám lelkipásztor.

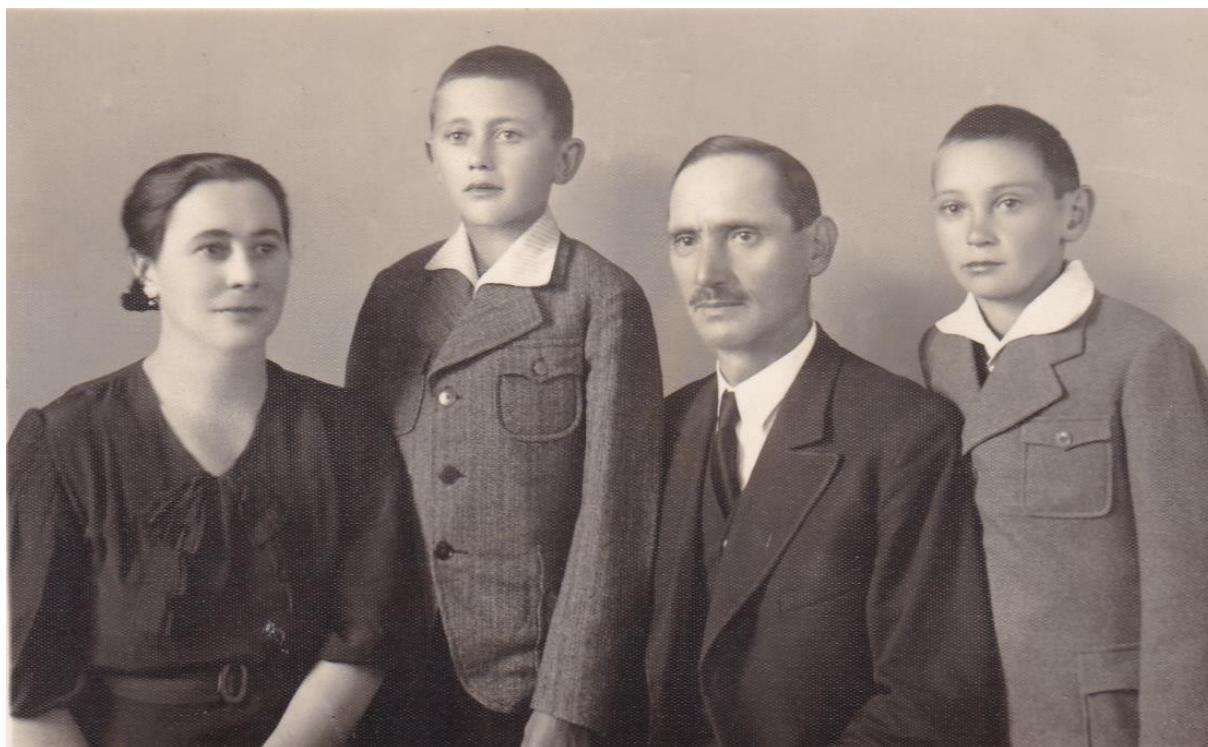
Egyéves voltam, mikor édesapám a fejrődi gyülekezet lelkipásztora lett. A fejrődiek nagyon szerették, mert látták, hogy kaszál, kapál, együtt aratunk velük, s a románok előtt is becsülete volt, mert a román pap ilyent nem tett.

Interjúalany neve:	Adorjáni Albert
A fénykép címe:	Édesanyám testvéreivel
A fénykép készítésének helye:	Kolozsvárt
A fénykép készítésének éve:	1940
Kulcsfigura:	Paál Margit

Édesanyám a testvéreivel. Balról jobbra: Paál Vilma, Gizi, Erzsi, Irénke és Paál Margit, az édesanyám. Nagypám öt lánya közül édesanyám volt a legfiatalabb. Erzsi néném, emlékszem, mindig kedvesen fogadott, megetetett minket. A férje szakács volt, Iaşiban dolgozott.

Anyai nagypám Paál Dénes, Rugonfalván született, tanító volt. Felesége Székely Teréz Kolozsváron született. Nem féltek az éhhaláltól: a föld megteremte a mindennapi kenyeret és a gyermekek felső iskolai taníttatásának díját, alapját is. Paál Dénes nagypám öt fiú és öt leánygyermeket fogadott el és nevelt fel. A fiai a trianoni szerződés után, mivel nem akartak esküt tenni az államra, elhagyták az országot.

Interjúalany neve:	Adorjáni Albert
A fénykép címe:	Szüleimmel
A fénykép készítésének helye:	Kolozsvár
A fénykép készítésének éve:	1940
A képen:	Adorjáni család

Ez a kép akkor készült, amikor bekísértek a Kollégiumba (a tehénszekér megrakva roskadásig), és elmentünk a fényképészhez is. Gyenge, csenevész gyermek voltam, édesanyám egy évet még otthon tartott, csak utána engedett el Kolozsvárra tanulni, úgyhogy én 5 évet jártam Fejérden, és utána a Református Kollégiumban tanultam tovább. Apuka, anyuka van a fényképen és Endre bátyám a szüleim között én pedig a jobbszélen

Édesapám első felesége, Budai Lenke a negyedik gyermek születésekor a gyermekkel együtt meghalt. Utána édesapám egyedül nevelte a három gyermeket, de a bodonkútiak – ő akkor Bodonkúton volt lelkipásztor – nagyon támogatták, bíztatták, hogy nősüljön újra. Egy papitanítói találkozón ismerte meg édesanyámat, Paál Margitot, aki Betfalván született, s tanítónő volt. Szüleim 1921. december 29-én kötöttek házasságot, és ebből a házasságból született Endre bátyám és jómagam.

Interjúalany neve:	Adorjáni Albert
A fénykép címe:	A Református Kollégium tanulószobája
A fénykép készítésének helye:	Kolozsvár
A fénykép készítésének éve:	1939
Kulcsfigurák:	Adorjáni Albert

A Református Kollégium tanulószobájában készült a fénykép, szilenciumi, tanulási időszakban. Itt mind bentlakó diákok vagyunk a képen, én a fal mellett az x-szel jelölt gyermek vagyok. Délután négyig lehetett kimenni a városba, és utána fél hétig kellett készülni, tanulni a következő napra.

Vékony, kicsinyke gyermek voltam, de jól tudtam mászni, tornázni, bordásfalon felmászni. Máskülönbén én nagyon-nagyon gyenge gyermekként indultam. Amikor a fejrődi négy elemi után írták be a gyermekeket a gimnáziumba, engem édesanyám visszatartott, mert kicsi, vékony gyerek voltam. Akkor kezdődött el bennem az a tudat, hogy nekem tovább kell tanulni, és nagyon gyenge gyermekként szégyellni fogom magam. És akkor titokban mindig a hatalmas kertben fölfele, a templom felé vagy lefelé futottam, rohantam, vagy ha a faluból kimentem az egyházi birtokra, mert ott dolgoztak, akkor azt az utat mindig szaladva tettem meg. Úgyhogy évről-évre nagyon gyorsan erősödtem, szüleim nagyon örvendtek.

Interjúalany neve:	Adorjáni Albert
A fénykép címe:	Endre bátyámmal és Bizsu kutyával a kertünkben
A fénykép készítésének helye:	Fejérd
A fénykép készítésének éve:	1941 augusztus
Kulcsfigura:	Adorjáni Endre (<i>jobbra</i>)

Még kollégisták voltunk Endre bátyámmal. Ő érettségi előtt elment katonának, elhanyagolta a tanulást. Háború után Magyarországon maradt, egy özvegyasszonynál segített a gazdaságban, aztán feleségül vette az asszonyt. Mikor én a Kollégiumba kerültem, akkor Pista bátyám már átment a teológiára. Az iskolában a testvéreimnek, Pista bátyámnak, Endrének Muki volt a neve. Mikor én bekerültem, akkor belőlem Sáska lett, mert jól tudtam szaladni, távot és magasat ugrani.

Interjúalany neve:

Adorjáni Albert

A fénykép címe:

„Madárlábon”

A fénykép készítésének helye:

Fejérd

A fénykép készítésének éve:

1941. szeptember

A képen:

Adorjáni Albert, Madár nevű lovunk

Édesapám két lovat akart venni, Telekfarkon túl volt egy nagy istálló, elment oda egy lovakhoz értő emberrel. De megérkezett a borsai báró, és a két szürkét elvitte édesapám elől. Akkor édesapám Madarat kapta, ezt a fiatal csikót. A fénykép a fejérdi parókián készült, háttérben az istálló. Madár nagyon jó ló volt. Tudta, hogy tőlem kap cukrot, mert mindig vittem magammal. Egyszer áttestem a fején; poros lettem, Madár pedig nagy szomorúan nézett rám.

Interjúalany neve:

Adorjáni Albert

A fénykép címe:

A fejrđi parókia udvarán

A fénykép készítésének helye:

Fejérd

A fénykép készítésének éve:

1941. szeptember

A képen:

Adorjáni Endre (balra) és Adorjáni Albert

A fejrđi udvaron készült a kép. Széna- és szalmaboglya és az iskola a háttérben, én meg Bizsu kutyával játszom. Az egyházi földek megműveléséből kellett megélni. Apai nagyapám édesanyámnak nyújtott át – az ő meglátogatása alkalmával – valamennyi pénzt, és azt mondta: „Mondja meg Pistának, hogy ebből a pénzből vegyen két tehenet, ekét, szekeret, boronát, és fogjon hozzá a földművelő munkának. Ő mindent meg tud tenni, mindent tud gyermekkorától”. Mi úgy nőtünk fel a családban, hogy nagyon korán kellett segíteni édesapámnak minden földművelő munkában.

Interjúalany neve:	Adorjáni Albert
A fénykép címe:	A fejrđi kertben
A fénykép készítésének helye:	Fejrđ
A fénykép készítésének éve:	1941
Kulcsfigura:	Adorjáni Albert

Ez a kép is Fejrđen, a kertünkben készült. Én középen vagyok kedves Bizsu kutyánkkal. Két kutyánk is volt. A kép bal szélén egy mérnökember, aki a nővéremnek akart volna udvarolni, de nem tudott táncolni, és ez a nővéremnek nem tetszett.

Vegyes házasságok is voltak Fejrđen. Románok, magyarok együtt kaszáltak, kapáltak, mi elmentünk a román bálba, magyarul táncoltunk, és ők eljöttek a magyar bálba, románul énekeltek, és akkor azt húzták a cigányok.

Interjúalany neve:	Adorjáni Albert
A fénykép címe:	Fiútestvérek
A fénykép készítésének helye:	Fejérd
A fénykép készítésének éve:	1942
A képen:	Adorjáni Albert, István, Endre

István bátyámmal és Endre bátyámmal a fejérdi parókia udvarán. 15 éves koromban tudtam meg, hogy csak Endre bátyámmal vagyok édestestvér, István bátyám, Lenke és Magda nővérem a mostohatestvéreim. Akkor konfirmáltam a Farkas utcában – László Dezső bácsi még nem volt elhurcolva –, édesapám és édesanyám pedig bejött Kolozsvárra, hogy részt vegyenek a konfirmáción. Akkor merték a 15 éves gyermeknek elmondani. De úgy neveltek minket, és úgy éltünk, úgy szerettük egymást, mintha édestestvérek lettünk volna.

Interjúalany neve:	Adorjáni Albert
A fénykép címe:	A Református Kollégium udvarán
A fénykép készítésének helye:	Kolozsvár
A fénykép készítésének éve:	1942. május 10.
Kulcsfigura:	Adorjáni Albert (középen)

Kolozsvárt, a Kollégium udvarán készült a fénykép. Mindig együtt mentünk futballozni. Akkor térdnadrág volt a divat, nekem is volt, de én jobban szerettem a rövidnadrágot, mert jobban tudtam szaladni benne. Az osztályban együtt voltunk humánosok és reálosok, de jó tanáraink tudták azt, hogy ki merre megy tovább. Tudták, hogy kiktől kell sokat várni aszerint, amint tanulmányaikat fogják folytatni.

Interjúalany neve:

Adorjáni Albert

A fénykép címe:

A Református Kollégium udvarán 2.

A fénykép készítésének helye:

Kolozsvár

A fénykép készítésének éve:

1942. május 10.

Kulcsfigura:

Adorján Albert (jobbszélen)

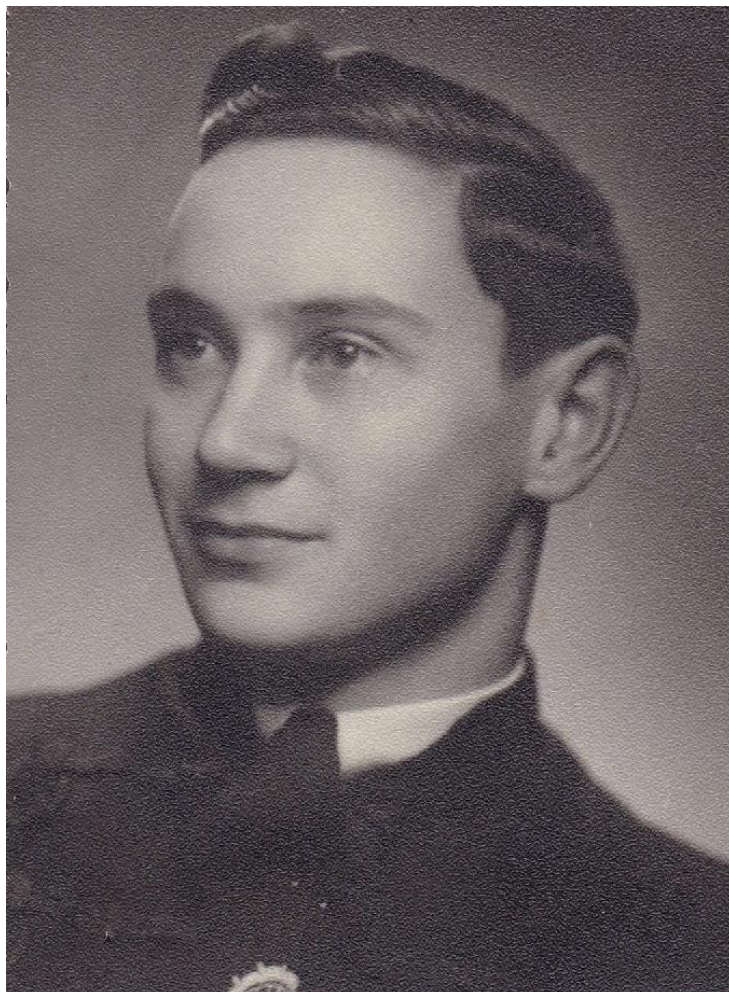
A Református Kollégium udvarán barátokkal együtt. A fehér szalag a karomon azt jelentette, hogy szolgálatos voltam a konyhán. Középen egy tanárunk, Veress Jenő – diáksapka van a fején.

Harmadik osztályos koromban, már megbátorodva, a futballcsapat tagja lettem, bekerültem az erősebb társaim sorába. Barthalis József tanár úr egy alkalommal áthaladva a nagy udvaron odajött, és ezt mondotta: „Fiúk, engedik, hogy én is rúgjak egyet?” Ez tetszett nekünk.

Interjúalany neve:	Adorjáni Albert
A fénykép címe:	Futballozás
A fénykép készítésének helye:	Kolozsvár
A fénykép készítésének éve:	1942
Kulcsfigurák:	Adorján Albert (a kép baloldalán)

A Szamos melletti töltésnél futballoztunk – kaszálónak nem volt jó – a város szélén, a sportpályától nyugatra. Károly-parknak hívták a román állam idején, aztán Horthy-park lett a magyar időkben. Tulogdi János, áldott jó tanárom, egy alkalommal ezt mondta nekem: „Jaj, fiam, hát te is rúgod azt a piszkos labdát?” Nagyon szerettem, ő is engem. Mindig jól tanultam nála, és jó jegyeim is voltak.

Interjúalany neve:	Adorjáni Albert
A fénykép címe:	Érettségi előtt
A fénykép készítésének helye:	Kolozsvár
A fénykép készítésének éve:	1944
A képen:	Adorjáni Albert

Érettségi előtt készült a fénykép, ez volt a divat, hátranyaltuk a frizuránkat, mindig volt fésű nálunk. Barthalis József jósága végigkísért az érettségiig. Megkérdeztem, hogy mi lesz velem, ha még érettségiznem is kell számtanból. „Ne aggódjál, annyit már tudsz, hogy nevelni tudod azokat, akik közé menni fogsz!” Tudta, hogy az utam a teológia felé vezet.

Boldog vagyok, hogy ilyen tanáraink voltak. Valahányszor elmegyek a Kollégium előtt, van, amikor könnyeket is ejtek, ha rájuk gondolok.

Interjúalany neve:

Adorjáni Albert

A fénykép címe:

A Református Kollégium végzős osztálya

A fénykép készítésének helye:

Kolozsvár

A fénykép készítésének éve:

1944

Kulcsfigura:

Adorjáni Albert

Az 1944-es harcok miatt pár napot kaptunk az érettségi letételére, mert a katonaság lefoglalta az iskola épületét, bentlakását. Gyakran életre kelnek bennem az ott töltött szép vagy szomorú emlékek. Tanáraink felkészítettek a nehéz időkre. Ki-ki elsajátíthatta azt a szellemi és lelki alapot, amelyet soha elfelejteni nem lehet.

Interjúalany neve:	Adorjáni Albert
A fénykép címe:	Teológiai tabló
A fénykép készítésének helye:	Kolozsvár
A fénykép készítésének éve:	1948
Kulcsfigura:	Adorjáni Albert

1948-ban tizenketten végeztünk. Két nő is végzett: Daskó Gizella és Kovács Katalin, ők vallásánárnők lettek. Kevesen voltunk az Intézetben, kevesen tértek vissza, haza az országba, Kolozsvárra is. Négy évig úgy voltunk a Teológián, hogy összevont évfolyamok voltak.

Anyám a tanári útra terelt volna, bennem viszont a lelkipásztori szolgálat gondolata élt, bár korábban az orvosi szolgálat is megjárta gondolatomat. Édesapám a tervemet elfogadta. Beiratkoztam a Teológiára, és 1944 december 9-én kezembe kaptam a leckekönyvemet, amely a tanárok értékeléseit hordozza a mai napig.

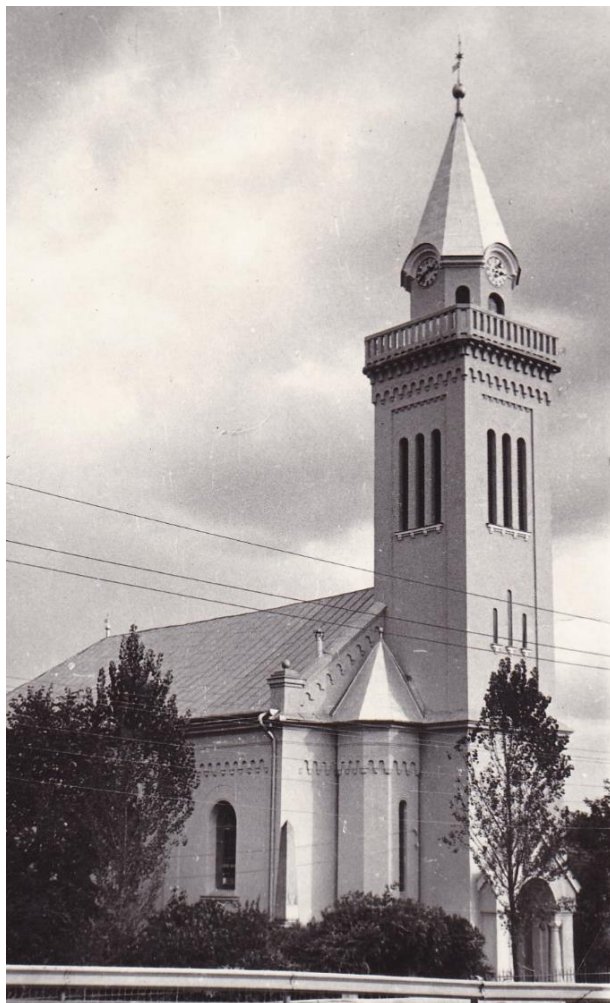

Interjúalany neve:	Adorjáni Albert
A fénykép címe:	Esküvőnk
A fénykép készítésének helye:	Erdőhegy-Kisjenő
A fénykép készítésének éve:	1949
Kulcsfigurák:	Adorjáni Albert, Nagy Aranka

Az esküvőnkön készült a fénykép, István bátyám esketett minket.

Arankát legelőször 1945 februárjában az igazgatói iroda ajtója előtt láttam meg, amikor beiratkozásra érkezett vissza Magyarországról. Az első pillantásra ez a gondolat támad bennem: ő lesz az én feleségem! A következő évek úgy teltek el, hogy a tanárokon kívül senki nem tudott erről. Kapcsolatunk inkább belső volt, bár időnként egy-egy tekintet elárulta, hogy mindkettőnk szívében érzelmek támadtak.

Harmadéves voltam, amikor Trombitás József, aki szórványfelelős volt, áldozócsüdtörtök előtti este arra kért, hogy kísérjek el valakit a Melegvölgybe istentiszteleti szolgálatra. A kísérőmmel, mondta, a Teológia bejáratánál fogok találkozni. Reggel nyolc órakor kiléptem a kapun, és kit látnak szemeim: Arankát. Ő prédikált, én kántoroskodtam. Barna kenyeret ettünk és szalonnát, egy pohárból ittunk. Mit jelent ez, igaz lesz-e, hogy ez jele a jövőbeli szolgálatainknak?

Interjúalany neve:	Adorjáni Albert
A fénykép címe:	Erdőhegy-Kisjenő református temploma
A fénykép készítésének helye:	Erdőhegy-Kisjenő
A fénykép készítésének éve:	1980 körül

1949 nyarán jegyeztem el Nagy Aranka lelkésznőt, aki édesapja irodájában szolgált esperesi tükárként Erdőhegy-Kisjenőn. 1949 december 6-án, Mikulás napján megesküdtünk Erdőhegy-Kisjenő templomában.

Itt voltunk az esküvőnk. Később ennek a templomnak a tetejére kellett felrakni a gömböt és nem volt vállalkozó rá. István fiam vállalta el, a gondnok 500 lejjel jutalmazta, ami akkoriban nagy pénz volt, a lelkészi fizetésem volt 250 lej.

Interjúalany neve:

Adorjáni Albert

A fénykép címe:

Vasárnapi iskolásokkal

A fénykép készítésének helye:

Magyarország

A fénykép készítésének éve:

1950

Kulcsfigurák:

Adorjáni Albert, Adorjáni Nagy Aranka

Esküvő után Arankát Magyarorszára vittem. Megtelt az életünk a sok szolgálattal, felmagasztalással és nagy megaláztatásokkal, a nagy szegénységgel, az üldöztetésekkel, Isten és emberek szeretetének megismerésével. Az államhatalom, a kommunizmus vagy a sovinizmus szolgálatában állók bántó megfigyelése vagy kihallgatásra történő meghívása, fenyegetése sem hiányzott életünkből.

Ifjú házasként, még az ikrek nem születtek meg, nagyon szerettünk a gyerekekkel foglalkozni és ők is szerettek minket. Főleg Aranka foglalkozott a gyerekekkel, én jártam a szórványba.

Interjúalany neve:	Adorjáni Albert
A fénykép címe:	Az ikrekkel
A fénykép készítésének helye:	Magyarszovát
A fénykép készítésének éve:	1950
A képen:	Adorjáni Albert, Adorjáni Nagy Aranka, Adorjáni Éva, Adorjáni Endre

Magyarszováton készült a fénykép az ikrek születése után. Amikor jött a szülés ideje, a mócsi orvos nem merte vállalni, beküldtek Kolozsvárra. Hívták a mentőt, és bevittek. Kolozsvárt kedves, fiatal, kezdő orvos volt, aki nagyon barátságosan fogadott, és miután megvizsgálta Arankát, azt mondta: „Itt két gyermek dolgozik bent”. Ott várakoztam a szülészetén, egyszer csak jött az orvos örvendezve, hogy ikrek születését vezette le. Azt mondta, hogy a fiú, az nagyon erőképes, de a leányka gyenge. Évi nagyon gyenge volt. Volt ott egy terebélyes cigányasszony, az szoptatta meg mind a két gyermeket.

Nagyon szerettek minket Szováton, a falu ellátott minket. Annyi ételt-italt, húst, levágott tyúkot, lesütött, prézlis csirkehúst hoztak nekünk, hogy a családnak nem kellett semmivel foglalkozni, még főzni sem kellett.

Interjúalany neve:	Adorjáni Albert
A fénykép címe:	A növekvő család
A fénykép készítésének helye:	Déscichegy
A fénykép készítésének éve:	1954
A képen:	Adorjáni család

Zoli és László Déscichegyen, István még Magyarországon született – ő „cukros Pista” volt, mert mindig kereste, hogy hol kaphat cukrot. Az egész család tudtuk, hogy lopja a kockacukrot. Jó testvérek voltak.

Interjúalany neve

Adorjáni Albert

A fénykép címe:

A déscichegyi parókia kertjében

A fénykép készítésének helye

Déscichegy

A fénykép készítésének ideje

1955 körül

A képen

**Adorjáni Albert, Adorjáni Nagy Aranka,
Éva, Endre, István**

A virágoskertben készült ez a fénykép, az utca szélén. Nem volt fényképezőgépünk, egy román tanító néni, aki nagyon kedvelt bennünket és sokszor volt vendég nálunk, ő készítette ezt a fényképet. Nem fogadott el érte semmit.

Interjúalany neve:	Adorjáni Albert
A fénykép címe:	Parókia udvar
A fénykép készítésének helye:	Déscichegy
A fénykép készítésének éve:	1957 nyarán
A képen:	Aranka és a gyerekek

Déscihegyen a parókia udvarán hátul majdnem egy holdnyi terület volt a domb felé. Jött aztán egy rossz ember, aki keresztülvágta azt a szép területet, és nem volt egy presbíter, aki felemelte volna a szavát. Román ember volt, nem volt tanácsos ellenszegülni. A kukoricást én szórtam, kapáltam, ritkítottam. Mindig jó tejes kukorica volt, sütöttünk is, aztán pedig megkeményedett és jó volt a tyúkoknak, csirkének. Mindig tartottunk majorságot [*szárnyast*], nem sokat, de azért annyi, amennyi kellett, mindig volt.

Interjúalany neve:	Adorjáni Albert
A fénykép címe:	Barátokkal
A fénykép készítésének helye:	Déscichegy
A fénykép készítésének éve:	1964 telén
A képen:	Déscichegyi gyerekek

A déscichegyi tanítónő gyermekei korcsolyáznak az Adorjáni gyerekekkel. Én is szerettem korcsolyázni. Az országúton is korcsolyáztam, olyan tél is volt, amikor Désre is korcsolyával mentem be, annyira jeges volt az út.

A gyülekezet két család kivételével szeretettel fogadott és vett körül. Már karácsonykor sikerült az ifjúsági énekkarral szolgálnom. A presbiterek konyhai felszereléssel ajándékoztak meg, a felnőtt énekkar tagjai pedig karácsonyeste halmoztak el ajándékkal.

Interjúalany neve:	Adorjáni Albert
A fénykép címe:	Az öt gyerek
A fénykép készítésének helye:	Déscichegy
A fénykép készítésének éve:	1960
A képen:	Adorjáni Éva, Endre, István, Zoltán, László

Miután megszületett László fiam, a legkisebbik gyermekünk, nagyon jól elláttak bennünket, tejet hoztak, élelmet a gyülekezeti tagok. Jó gyerekeink voltak, Éva lányom most is gondomat viseli.

Hogy mit jelentett számunkra az öt gyermek felnevelése, iskoláztatása, feljuttatása a felsőbb egyetemi tanulmányok megszerzésére? – csak Isten hatalma, gondoskodása által történhetett. Megtapasztaltam azokat a Bibliában leírt váratlan eseményeket, amelyeket sokáig csak olvasás vagy hallás formájában tudtam. Könnyű volt beszélnünk a Kérith pataki hollóról, mert manna hullott a szükség idején, étel és ital az asztra, szükséges ruha a sok gyermeknek a messze távolból, pénz a sok tartozás kifizetésére. Többször lett az ellenség jóakaróvá, a gazdag áldozatkésszé, az Isten ellen harcoló imádkozó társunkká. Nem sorolom tovább, áldott az Urunk, akinek gondja van mindenkire!

Interjúalany neve:	Adorjáni Albert
A fénykép címe:	Feleségemmel
A fénykép készítésének helye:	Erdőhegy-Kisjenő
A fénykép készítésének éve:	1975 körül
A képen:	Adorjáni Albert, Adorjáni Nagy Aranka

Nagyon boldogok voltunk Arankával. Mikor elhoztam Magyarorszára, ott vallást tanított, nagyon szerette a gyerekeket, jól bánt velük, nagyon megkönnyítette az én dolgomat, mert én több helyre kellett menjek szolgálni. Feleségem mindig helyettesített.

Interjúalany neve:	Adorjáni Albert
A fénykép címe:	Konfirmálás
A fénykép készítésének helye:	Kolozsvár, Kétágú templom
A fénykép készítésének éve:	1980 körül
Kulcsfigura:	Adorjáni Albert

Konfirmálás a Kétágú templomban. Nagyon szerettem a gyerekekkel foglalkozni, ők féltek is tőlem, de szerettek is. Humorizáltam velük, néha megnevettettem őket.

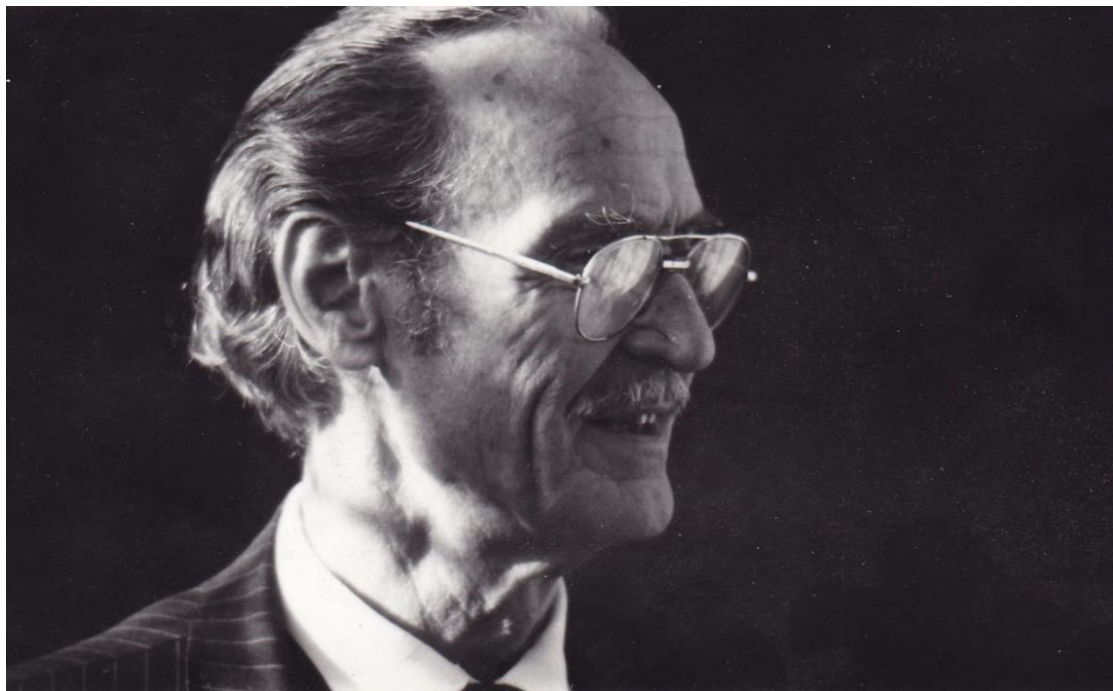
A negyedik szolgálati helyünk Valádi György nyugdíjba vonulásával, a Kolozsvár-Alsóvárosi gyülekezet lett. A meghívás háttérében most is Vásárhelyi János ügyvéd, Dr. Nagy József, Dr. Horváth Jenő teológiai tanárok, Jakab György főgondnok állottak. Sürgették a döntésünket, csak három hónap állt a rendelkezésünkre. Féltették a gyülekezetet az olyan hatásoktól és közbelépéstől, amit az akkori politikai hatalom gyakorolt. Valádi György és Kassay Géza közös szolgálata, ha eleinte barátságos is volt, de idővel ellentétek is felmerültek Géza bácsi esperesi kinevezésével. Vásárhelyi János megyei jogtanácsos és felesége javasolt bennünket. Mosolyogva mondotta nekem: „Ha napközben összeszólalkoztok, estére kibékültök!”

Interjúalany neve:	Adorjáni Albert
A fénykép címe:	Presbiterek eskütétele
A fénykép készítésének helye:	Kolozsvár, Kétágú templom
A fénykép készítésének éve:	1980-as évek
Kulcsfigura:	Adorjáni Albert

Presbiterek fogadalomtétele a Kétágú templomban. Örömmel vállalták a presbiterséget, ők is mentek látogatni, kettesével, meglátogatták a körzetben a családokat.

Pár hónap alatt meg tudtam nyerni a nehezen megnyerhető hóstátiakat, mert ők uralták a Magyar utcát, és sikerült elfogadtatni velük azt, amiről már a püspökségen is szó volt, hogy Kolozsvárt meg kell osztani, több gyülekezetre volna szükség. Nekem sikerült ezt hetek alatt megoldani, úgyhogy mindenki veregette a vállamat a teológiáról, a püspökségről, örültek, hogy nekem sikerült a tervet megvalósítani, ami már több éve húzódott. Hát ez az Isten munkája volt. Volt egy nagy összejövétel a Tóvidéken – ott volt egy kis iskolai hely, én oda jártam le sokáig, ott is építkeztünk –, és Kolozsvárra behoztam öt vidéki lelkészt. Ez volt a nagy csoda. És egyszerre öt gyülekezet született Kolozsváron: Tóköz, Bulgária-telep, Csákány utca, Pata utca, Kölesföld.

Interjúalany neve:	Adorjáni Albert
A fénykép címe:	Portré
A fénykép készítésének helye:	Kolozsvár
A fénykép készítésének éve:	2001. január
A képen:	Adorjáni Albert

Két évvel később mentem nyugdíjba, aztán átadtam a helyet a fiataloknak. Jó humorú lelkész voltam, tudtam viszont nagyon szigorú is lenni. Nem kívánták, hogy álljak félre. Sokat szolgáltam, szívesen szolgáltam, és oda is elmentem szolgálni, ahova más nem ment, vagy pedig elüldözték a papot, valami oknál fogva.

Interjúalany neve:

Adorjáni Albert

A fénykép címe:

Feleségemmel, unokákkal

A fénykép készítésének helye:

Otthonunkban, Kolozsváron

A fénykép készítésének éve:

2006

Kulcsfigurák:

Adorjáni Albert, Adorjáni Nagy Aranka

Itt, ebben a szobában készült a fénykép, ahol beszélgetünk. Arankát már a Teológián Akkának szólítottam, az unokáknak ő Akka mama volt. Szinte 70 évig voltunk együtt. Sose veszünk össze, legfeljebb szigorúan egymásra néztünk, de nem veszekedtünk. Öt gyerek, 16 unoka született a családban.

Interjúalany neve:	Adorjani Albert
A kép címe:	90 éves születésnapomra
A kép készítésének helye:	Kolozsvár
A kép készítésének éve:	2015

Sára unokám rajzolta a 90 éves születésnapomra. Nagy motoros voltam. Ez itt mögöttem a szűk család, a gyerekek és az unokák.